

Thư Thầy trò (42)

- Thư Thầy trò (42)
- *Tác giả:* Viên Minh - Hoàng Hoa

Houston, ngày 09 – 10 – 2012

Thưa Thầy,

Khoảng thời gian qua con sống rất phiền muộn, lo toan, sợ hãi đủ thứ. Nhưng cũng nhờ thế mà con cũng thấy mặt mũi con phần nào. Tham lam có, dính mắc có, yếu đuối có, ngã mạn có, lợi danh có... mọi thứ trên đời đều có. Và con lấy sự sinh diệt trong tâm và sự đến đi của pháp mà sống. Nó đến rồi đi. Mọi sự đều thế. Không là gì cả mà cũng là tất cả!

Con đang thấy những sai lầm và vướng mắc của con nhiều lắm, nhưng con vẫn chưa buông được, đâu phải nói buông là buông được liền. Chắc là phải nhờ pháp tiếp tục tác động thêm nữa để con học cho thông mới được. Nhưng cũng không sao, phản ứng của con cũng từ từ nhẹ bớt phần nào. Không sao, cứ để chín mùi chứ con không muốn dùng lý trí và ý chí để xử lý gì nữa. Con để xem nó diễn biến ra sao!

Lúc con buồn bực hoặc bị tham ái dụ dỗ thì con có bạn ND - người bạn đạo thân tình - thức tỉnh con. ND thông minh nhờ trải qua bài học bị chồng phản bội đau đớn ra sao nên bây giờ bạn ấy cứng cáp lắm. ND biết thương yêu thông cảm, chia sẻ và thẳng thắn với con. Con đang đi những bước mà ND đã đi qua nên đã hiểu được bên trong bên ngoài con như thế nào. Nhờ những câu hỏi hoặc chỉ thẳng của bạn ấy làm con phải xem lại chính mình. Mấy hôm trước con đau khổ lắm. Cảm giác bị người mình yêu thương bỏ rơi nó đau đớn, tức tưởi, tủi nhục biết đường nào! Đã từng kết tóc xe tơ, đã từng yêu đương say đắm, đã từng có con có cái với bao kỷ niệm bên nhau rồi dùng một cái nói chia tay là xong được sao? Tuy biết rằng tất cả chỉ do ảo tưởng dựng lên, nhưng nó đã tô đậm nét trong con từ lúc nào rồi, và bây giờ là dính mắc, yếu hèn, va vấp, hụt hẫng... thì chỉ còn biết vậy thôi chứ làm sao bây giờ?!

Thầy biết không, con thấy con là một người vợ rất vô duyên, vụng về, chỉ muốn chồng con và mọi chuyện như ý theo tham vọng của mình... nên chồng đòi chia tay cũng phải. Làm vợ không ra vợ, chỉ muốn làm ăn phát đạt cho nở mặt nở mày với thiên hạ, nhất là với anh chị em trong nhà, mà không biết nghiệp duyên của mình chỉ có thế, nên đã đẩy chồng con vào con đường danh lợi mà anh không hề màng tới, khiến anh chán chường mệt mỏi, căng thẳng suy vi, thế là vô tình con đã biến chồng con ra nông nổi này đây. Nhưng thành công có cái giá của thành công, thất bại có bài học của thất bại. Thuyền to thì sóng lớn, tham vọng thì lo âu, yêu thương thì thù hận... để rồi có nghĩa gì đâu? Không là gì cả! Con đường này

con đang đi càng lúc càng thâm thía... thôi thì cứ để con học nốt cho xong bài học làm người giữa cuộc đời vốn thế!

Con kính chào Thầy. Con chúc Thầy mạnh khoẻ.

Con, Hoàng Hoa

Ngày 10 – 08 – 2012

Hoàng Hoa ạ,

Thầy đi Hội An về thì bị cảm cho đến nay vẫn còn sổ mũi. Lâu nay thầy vẫn biết thông tin về con nhưng thầy cứ để con một mình tự đối phó với tình hình diễn biến. Con mới thật sự là người quyết định về vận mệnh của mình, dù đúng hay sai thì cũng là bài học tùy duyên thuận pháp tất yếu mà mỗi người phải trải qua, đúng không con? Thầy chỉ nói lên nguyên lý thôi còn vận dụng thì tùy khả năng mỗi người mà ứng xử để điều chỉnh nhận thức và hành vi của mình. Thầy và bạn con là những người sẵn sàng chia sẻ, góp ý để giúp con với tư cách người thầy, người bạn trong đạo nghĩa của những người cùng "lấy giác ngộ làm sự nghiệp".

Đúng là trước đây con luôn muốn làm theo ý mình, nghĩa là muốn được như ý, nên con phải trải qua những điều nghịch ý để quân bình lại thôi. Pháp luôn nhắc nhở để giúp con điều chỉnh những ảo tưởng sai lầm. Chỉ mới chưa đầy nửa năm nay từ khi con chuyển hướng làm ăn thì con đã chịu nhiều khó khăn phức tạp, nhưng đồng thời cũng nhờ vậy ít nhất con cũng đã thấy ra không có gì như ý mình được cả. Cho đến khi con giác ngộ ra khổ đế - chân lý "bất như ý" - trong 3 yếu tính của cuộc đời là vô thường, khổ, vô ngã và thấy đó là chuyện đương nhiên để không còn khát khao tham vọng, thì con mới thấy mọi chuyện thật bình thường mà cũng thật kỳ diệu.

Thầy đã nói cuộc đời sinh ra để giác ngộ chứ không phải để thành công. Thành công cao nhất là giác ngộ ra sự thất bại. Thất bại không phải để rút kinh nghiệm cho thành công về sau mà thất bại chính là thành công. Nói cho dễ hiểu thì thất bại của cái ta ảo tưởng chính là thành công của pháp chân như thực tánh. Cuộc đời quả là một quy trình hoàn hảo cho sự giác ngộ nhưng là bất toàn cho cái ngã cầu toàn.

Bản ngã cũng là một điều kỳ lạ, chính nó tạo ra vô minh ái dục, tà kiến tham ái... để dẫn dắt chúng sinh lao đầu vào cõi luân hồi sinh tử, phiền não khổ đau. Bản ngã luôn cầu toàn nhưng chỉ gặp những hiện tượng bất toàn của đời sống, nên bản ngã chỉ là quy trình của hy vọng và thất vọng mà thôi. Nhưng cũng chính nhờ động cơ tham sân si mà nó dẫn dắt đã giúp chúng sinh ra đi tìm tòi khám phá ý nghĩa đích thực của cuộc đời. Sự chìm đắm, cố chấp, si mê, lầm lỗi của bản ngã đã giúp tánh biết trong mỗi người biết trải nghiệm và chiêm nghiệm muôn mặt của cuộc sống trần gian. Bản ngã luôn sai lầm để tánh biết biết được

thể nào là sai lầm mà điều chỉnh nhận thức và hành vi cho đến khi thấy ra bản chất đích thực của vạn pháp. Đó chính là sự hoàn hảo trong sự bất toàn của đời sống. Con nói đúng, cuộc đời *“không là gì cả mà cũng là tất cả”*. Và một lần nữa con lại đúng khi nói: *“cứ để con học nốt cho xong bài học làm người giữa cuộc đời vốn thế!”*

Chúc con học ra bài học giác ngộ của mình.

Thầy Viên Minh
